

**APELACIONI SUD
PRIŠTINA**

U IME NARODA

Broj predmeta: PAKR 229/15
Datum: 30. novembar 2015
Osnovni sud: Mitrovica, P 33/12

Original: engleski

Apelacioni sud, veće u sastavu EULEX sudija Apelacionog suda Hajnalka Veronika Karpati, kao predsedavajuća i sudija izvestilac, sudija Apelacionog suda Kosova Abdullah Ahmet i EULEX sudija Apelacionog suda Radostin Petrov kao članovi veća, uz asistenciju Alana Vasaka, EULEX pravnika, koji je u funkciji zapisničara,

U predmetu u vezi sa okrivljenim:

SP

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] u sudskom
pritvoru od 20. oktobra 2011.

Optužen po optužnici okružnog tužilaštva u Mitrovici optužnica PP 158/2011 podignuta 17. aprila 2011, izmenjena 28. februara 2014, za:

Pokušaj teškog ubistva što predstavlja kršenje člana 147 stav 7, privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK) u vezi sa članom 23 KZK; i neovlašćeno vlasništvo kontrola posredovanje ili upotreba oružja što predstavlja kršenje člana 328, stav 2, KZK

o čemu je u prvom stepenu rešavao Osnovni sud u Mitrovici presudom P 33/12 od 8. decembra 2014, kojom je

okrivljeni ^(SP) [REDACTED] proglašen krivim za pokušaj teške pljačke što predstavlja kršenje člana 329, stav 5, KZK, u vezi sa članovima 28 i 31 KZRK i oslobođen za delo pokušaj teškog ubistva; okrivljeni ^(SP) [REDACTED] je takođe proglašen krivim za neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotreba oružja što predstavlja kršenje člana 374, stav 1, KZRK; okrivljeni je osuđen na ukupnu kaznu zatvora od 10 (deset) godina;

Rešavajući po žalbi uloženoj od strane branioca ^(NV) [REDACTED] dana 24. marta 2015;

Nakon što je razmotrio odgovor kancelarije Osnovnog tužilaštva u Mitrovici, koji je uloženo 2. aprila 2015;

Nakon što je razmotrio zahtev žalbenog državnog tužioca uloženo 8. jula 2015,

Nakon što je održana javna sednica Apelacionog suda dana 26. novembra 2015,

Nakon većanja i glasanja 30. novembra 2015;

Delujući shodno članovima 389, 390, 394, 398 i 401 Zakona o krivičnom postupku (ZKP);

Izriče sledeću:

PRESUDU

I. Žalba branioca ^(NV) [REDACTED] u ime okrivljenog ^(SP) [REDACTED] protiv presude Osnovnog suda u Mitrovici P 33/13 od 8. decembra 2014 se odbija kao neosnovana.

II. Presuda Osnovnog suda u Mitrovici P 33/13 od 8. decembra 2014 se potvrđuje.

OBRAZLOŽENJE

I. RELEVANTNA PROCEDURALNA POZADINA

Okrivljeni ^(SP) [REDACTED] je u sudskom pritvoru od 20. oktobra 2011.

Dana 17. aprila 2012 kancelarija okružnog tužilaštva u Mitrovici podigla je optužnicu protiv okrivljenog. Optužnica je potvrđena od strane okružnog suda u Mitrovici dana 13. juna 2012. Dana 27. novembra 2013 predmet su preuzele EULEX sudije.

Dana 28. februara 2014 održano je preliminarno saslušanje u ovom predmetu.

Glavna suđenja održana su 21, 22 i 23 oktobra 2014 i 3, 4 i 5 decembra 2014 a presuda je izrečena 8. decembra 2014.

Pismena presuda uručena je okrivljenom dana 11. marta 2015. Okrivljeni se žalio putem svog branioca na presudu, dana 24. marta 2015.

Dana 2. aprila 2015 kancelarija Osnovnog tužilaštva u Mitrovici uložila je odgovor na žalbu.

Predmet je prosleđen Apelacionom sudu kako bi se donela odluka o žalbi dana 8. maja 2015.

Dana 8. jula 2015 žalbeni državni tužilac uložio je zahtev.

Sednica veća Apelacionog suda održana je 26. novembra 2015 u prisustvu okrivljenog, njegovog branioca i EULEX žalbenog državnog tužioca Claudia Pale.

Veće je raspravljalo i glasalo 30. novembra 2015.

II. PODNESCI STRANAKA

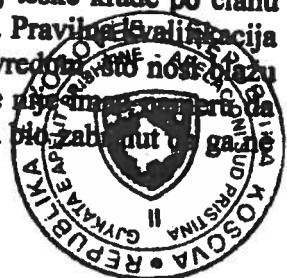
A. Žalba odbrane

Branilac na vreme je uložio žalbu 24. marta 2015 na osnovu:

- Kršenja krivičnog prava
- Pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- Utvrđivanja kazne

sve u vezi sa tačkom optužbe pokušaj teške krađe.

On tvrdi da je sud netačno okvalifikovao krivično delo kao pokušaj teške krađe po članu 329 stav 5 KZK obzirom da se predviđena posledica smrt nije desila. Pravilna kvalifikacija bi bila po članu 329 stav 4, kada delo rezultira teškom telesnom povredom, što nosi blažu meru. On tvrdi da predstavljeni dokazi ukazuju da okrivljeni uopšte nije imao nameru da liši taxi vozača života. Ako je imao nameru od početka zašto bi onda bio zabrinut da ga ne prepoznaju kasnije i zašto bi onda pitao drugu osobu da uzme taxi.

Branilac tvrdi da je činjenična situacija pogrešno utvrđena od strane sudskog veća zato što – na osnovu činjenica koje su dokazane tokom postupka- sud je doneo pogrešan zaključak kada je naveo da je okrivljeni delovao namerno- sa namerom da pretekne vozilo i liši vozača života.

Branilac tvrdi da su olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pogrešno utvrđene od strane sudskog veća. Veće je pronašlo samo jednu olakšavajuću okolnost, ne postojanje prethodne sudske preusde, ali čak ni ovoj okolnosti sud nije dao pun značaj. Sud je takođe u potpunosti zanemario potpuno priznanje krivičnog dela iako su mnoge činjenice koje su utvrđene od strane suda mogle biti utvrđene jedino po priznanju okrivljenog. Sud takođe nije razmotrio da na svu sreću nije bilo ozbiljne posledice i nakon lečenja oštećena strana se u potpunosti oporavila. Takođe iskreno i autentično kajanje okrivljenog je trebalo uračunati kao olakšavajuću okolnost, kao i njegove lične okolnosti, da je nezaposlen, da on i njegova porodica žive u siromaštvu, da je oženjen i ima ćerku od osam godina i da su njegovi roditelji stari i ozbiljno bolesni zato što ne mogu da plate za neophodno zdravstveno lečenje. Dalje, oštećena strana nije se pridružila krivičnom gonjenju i nije dostavila zahtev za nadoknadu štete. Njegove povrede, bez obzira koliko opasne u teoriji, u realnosti nisu bile tako ozbiljne ili opasne po život što je trebalo uzeti u korist blaže kazne obzirom da sama oštećena strana nije bila zainteresovana za krivično gonjenje.

Kada su u pitanju otežavajuće okolnosti jedan faktor koji je veće uzelo u obzir krši pravilo duple procene. Naime, "nepoštovanje ljudskog života" ili "lišavanje osobe života" su kvalifikujući element krivičnog dela po članu 329 stav 5 i stoga ne može biti uzet u obzir drugi put kako bi se okrivljenom dala teža kazna.

Branilac tvrdi da je sud pogrešno utvrdio da kajanje koje je okrivljeni pokazao pred sudom nije iskreno i stoga je to pogrešno uračunalo kao otežavajuću okolnost. Okrivljeni je izrazio kajanje prvom prilikom i čak je rekao tokom suđenja da je očekivao oštećenu stranu da dođe pošto je hteo da traži oprostaj i da mu kaže da se duboko kaje zbog onog što se desilo.

On dalje tvrdi da ukoliko Apelacioni sud utvrdi da originalna kvalifikacija stoji, čak i tada je kazna suviše stroga. On navodi da u pravnoj praksi niko na Kosovu ko je bio kažnjen za krivično delo pokušaj pljačke po članu 329 KZK bez obzira po kom paragrafu je delo kvalifikovano, nikada nije kažnjen tako strogo.

Ⓟ Branilac predlaže Apelacionom sudu da izmeni presudu Osnovnog suda kojom je optuženi [REDAKCIJA] proglašen krivim da je počinio krivično delo pljačka po članu 329 stav 4 KZK i da mu da malu kaznu ili da izrekne blažu kaznu ukoliko potvrdi pravnu kvalifikaciju prvostepenog suda.

B. Odgovor STRK

Tužilac Tomas Skala uložio je odgovor na žalbu branioca [REDAKCIJA] da [REDAKCIJA] 2. aprila 2015. Kada je u pitanju tvrdnja iz žalbe da subjektivni element [REDAKCIJA] nije [REDAKCIJA]

postojala volja okrivljenog da izazove smrtonosan efekat, tužilac navodi da ovu tvrdnju treba odbaciti kao neosnovanu. On tvrdi da čak i prosta osoba mora biti svesna da pucanjem iz vatrenog oružja u nečiji vrat otpozadi će ekstremno vrlo verovatno ubiti osobu. Fatalna posledica nije se dogodila bez obzira na nameru okrivljenog. Isto važi i za tvrdnju o netačno utvrđenoj činjeničnoj situaciji, smrtonosna namera okrivljenog je dokazana, okrivljeni je delovao makar sa eventualnim predumišljajem.

Kada je u pitanju treća tvrdnja žalbe, tužilac tvrdi da je sud pravilno ocenio olakšavajuće i otežavajuće okolnosti. Činilo se da se okrivljeni pretvara da se kaje tokom glavnog suđenja. Potpuno je irelevantno da li se oštećena strana pridružila gonjenju ili je zahtevala neku vrstu kompenzacije. Takođe je upitno da li navodno siromaštvo okrivljenog može da opravda njegovo kriminalno ponašanje. Takođe, odsustvo smrtnog ishoda ne može se uzeti kao olakšavajuća okolnost zato što je to nezavisno od volje i verovanja okrivljenog. Tužilac predlaže Apelacionom sudu da odbije žalbu i potvrdi presudu u celosti.

C. Zahtev kancelarije Apelacionog tužilaštva

Apelacioni tužilac, Judit Eva Tatrai u svom predlogu od 8. jula 2015 slaže se sa odgovorom tužioca da je namera okrivljenog [REDACTED] uključivala ubistvo oštećene strane. Ovo je jedini zaključak koji je dozvoljen imajući u vidu objektivne faktore predmeta.

Međutim, Apelacioni tužilac smatra da sud nije prekršio krivično pravo, pri kvalifikaciji dela okrivljenog kao pokušaj teške pljačke umesto pokušaj teškog ubistva počinjenog sa ciljem dobijanja materijalne koristi. Utvrđene činjenice pokazuju da okrivljeni nije pucao u oštećenu stranu tokom ili nakon počinjenja pljačke ili kako bi slomio otpor žrtve. Kako je takođe utvrđeno u presudi okrivljeni [REDACTED] je pucao u oštećenu stranu u vrat, od pozadi, sa manje od jednog metra bez davanja šanse za otpor ili ometanja [REDACTED] da oduzme vozilo.

On je prvo pokušao da ga ubije pištoljem, bacio ga u jarak i tek onda uzeo vozilo. Iako Osnovni tužilac nije uložio žalbu, ali shodno članu 394, stav 1, podstav 1.4 ZKP, Apelacioni sud će ispitati *ex officio* da li je krivični zakon prekršen na štetu okrivljenog. Ona ostavlja Apelacionom sudu da utvrdi da li je ovo kršenje bilo na štetu okrivljenog.

Kada je u pitanju izračunavanje kazne, apelacioni tužilac smatra da je Osnovni sud procenio otežavajuće i olakšavajuće faktore pravilno i jasno objasnio zašto ne smatra da je kajanje okrivljenog iskreno. Ona podržava argumente Osnovnog tužioca iz njegovih odgovora i navodi da čak i ako se uzmu u obzir porodična situacija i siromaštvo okrivljenog nametnute pojedinačne kazne i ukupna kazna su u skladu sa relevantnim odredbama zakona i blaža kazna nije opravdana.

Žalbeni tužilac navodi Apelacioni sud da odbije žalbu kao neosnovanu i da *ex officio* potvrdi da li je došlo do kršenja krivičnog prava i da li je to bilo na štetu okrivljenog i ako bi trebalo da odluči i o izmeni kvalifikacije krivičnog dela u tački 1.

III. PRELIMINARNA PITANJA

A. Nadležnost

Shodno članu 472 stav 1, ZKP veće je razmotrilo svoju nadležnost i pošto nije bilo prigovora od strane stranaka veće će se zadovoljiti sledećim. U skladu sa Zakonom o sudovima i Zakonom o nadležnostima, odabiru predmeta i dodeli predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu – Zakon br. 03/L-053 izmenjen Zakonom br. 04/L-273 i pojašnjen putem sporazuma između šefa misije EULEX Kosovo i sudskog saveta Kosova od 18. juna 2014, veće zaključuje da EULEX ima nadležnost da odlučuje u ovom predmetu u sastavu jedan kosovski sudija i dvoje EULEX sudija.

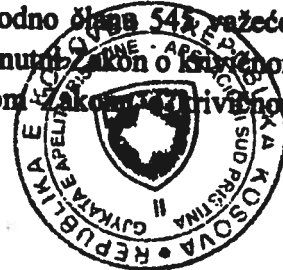
B. Prihvatljivost žalbe

Okrivljenom je uručena obrazložena presuda dana 11. marta 2015. Žalba u ime okrivljenog uložena je u roku od 15 dana shodno članu 380 stav 1, ZKP. Dalje, žalbu je uložila ovlašćena osoba i sadrži sve druge informacije shodno članu 376 et seq ZKP. Stoga je žalba prihvatljiva.

C. Primenjiv proceduralni zahtev u predmetu

Dana 1. januara 2013 novi proceduralni zakon je stupio na snagu na Kosovu – Zakon o krivičnom postupku, zakon br. 04/L-123. Ovaj zakon je zamenio raniji zakon o krivičnom postupku Kosova, koji je stupio na snagu 6. aprila 2004. Član 545 važećeg Zakona o krivičnom postupku predviđa da će odlučivanje o tome da li će se ili ne koristiti trenutni zakon o krivičnom postupku biti zasnovano na datumu podizanja optužnice. Dela koja su počinjena pre stupanja na snagu trenutnog zakona će biti predmet trenutnog zakona ukoliko je istraga u krivičnom postupku i gonjenje za to delo započeto nakon stupanja na snagu ovog zakona.

Optužnica u ovom predmetu podignuta je u Okružnom sudu u Mitrovici dana 17. aprila 2012 pre stupanja na snagu trenutnog Zakona o krivičnom postupku. Međutim glavno suđenje je započeto nakon stupanja na snagu novog zakona, naime 28. februara 2014. Shodno članu 545 važećeg Zakona o krivičnom postupku važeći proceduralni zakon bi stoga bio trenutni zakon o krivičnom postupku. Apelacioni sud je stoga sproveo postupak shodno trenutnom Zakonu o krivičnom postupku.

D. Primenjiv krivični zakon u predmetu

Kako je ispravno utvrdio Osnovni sud, primenjujući važeći krivični zakon, Krivični zakon Republike Kosovo koji je stupio na snagu 1. januara 2013, je povoljniji za okrivljenog, za razliku od primene starog krivičnog zakona, Krivičnog zakona Kosova. Shodno članu 3 Krivičnog zakona Republike Kosovo trenutni krivični zakon će stoga biti primenjiv.

IV. NALAZI VEĆA

A. Utvrđivanje činjenične situacije i pravne kvalifikacije

a. Pucnjava

Iako je okrivljeni optužen za krivično delo Pokušaj teškog ubistva, Osnovni sud - shodno članu 360, stav 2, ZKP - prekvalifikovao je krivično delo kao pokušaj teške pljačke. Osnovni sud tvrdi da elementi pokušaja teškog ubistva nisu mogli biti utvrđeni. Veće međutim, ne deli ovaj zaključak Osnovnog suda. Okrivljeni je bio potpuno svestan činjenice da puca iz pištolja iz blizine od pozadi sa pištoljem uperenim u potiljak oštećene strane. Okrivljeni je stoga - makar sa eventualnom namerom - pucao u oštećenu stranu. Imajući u vidu da je okrivljeni pucao iz pištolja koji je bio uperen u potiljak oštećene strane iz blizine, lišavanje života oštećene strane je bilo ekstremno neminovno. Činjenica da je oštećena strana preživela je samo posledica sreće, pošto je dobro poznato da rana od pištolja na glavi, posebno naneta izbliza, u većini slučajeva biće fatalna. Okrivljeni je morao i trebalo je da bude svestan ovoga. Okrivljeni je stoga imao - makar eventualnu - nameru da liši oštećenu stranu života. Tek nakon što je pucao u oštećenu stranu i ostavio ga kao mrtvog, okrivljeni je nelegalno prisvojio vozilo u kome se vozila oštećena strana, tako pribavljajući materijalnu korist. Po mišljenju veća gore opisane radnje (u najmanju ruku eventualnog) predumišljaja ispunjavaju sve elemente krivičnog dela pokušaj teškog ubistva i stoga je krivično delo trebalo da bude kvalifikovano kao pokušaj teškog ubistva.

Međutim, obzirom da je Osnovni sud prekvalifikovao dokazano krivično delo kao pokušaj teške pljačke i da se tužilac nije žalio na odluku Osnovnog suda, veće Apelacionog suda, ne može i neće da rekvalifikuje krivično delo na štetu okrivljenog, kao što je predviđeno u članu 395 ZKP.

Veće će stoga dalje proceniti da li je ili nije kvalifikacija pokušaj teškog ubistva, shodno članu 329, stav 5, KZRK tačna.

Obrana tvrdi da okrivljeni nije opalio pištolj sa namerom da liši oštećenu stranu života. Namera je bila da se ispali metak da se zaplaši oštećena strana. Kombinovano činjenicom da oštećena strana nije preminula, odbrana stoga predlaže da se delo kvalifikuje po članu 329

stav 4 (teška pljačka koja za rezultat ima tešku telesnu povredu), a ne po članu 329, stav 5 (teška pljačka koja kao rezultat ima smrt) KZRK.

Veće kao prvo napominje da okrivljeni nije proglašen krivim za izvršeno delo teška pljačka (čiji je rezultat smrt) ali je proglašen krivim za pokušaj teške pljačke (čiji je rezultat smrt). Bez obzira na to, odbrana smatra da obzirom da oštećena strana nije umrla, stav 5 člana 329 KZRK ne može biti primenjiv. Veće se ne slaže sa ovakvim gledištem i ponavlja i potvrđuje analizu Osnovnog suda, naime utvrđenu doktrinu da ukoliko je tokom počinjenja pljačke oštećena strana pretrpela samo manje ili veće telesne povrede, ali je počinitelj bez obzira na to preduzeo radnje da liši oštećenu stranu života, delo se kvalifikuje kao pokušaj teške pljačke.¹ Kako je gore utvrđeno, okrivljeni je imao – makar eventualni – umišljaj da liši oštećenu stranu života. On je štaviše nelegalno prisvojio vozilo u kome se vozila oštećena strana. Veće stoga potvrđuje kvalifikaciju krivičnog dela po članu 329 stav 5 KZRK i potvrđuje obrazloženje Osnovnog suda u paragrafima 82 do 97 osporene presude, uz izuzetak da su iste činjenice trebale biti kvalifikovane kao pokušaj teškog ubistva pošto napad na život nije bio kako bi se zadržala ukradena stvar ili slomio otpor već pribavila materijalna korist.

b. Oružje

Iako to pitanje nije pokrenuto od strane bilo koje stranke, veće nalazi da je Osnovni sud netačno kvalifikovao optužbu o oružju kao neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja, shodno članu 374 stav 1 KZRK. Trenutni krivični zakon pravi razliku između neovlašćenog vlasništva, kontrole ili posedovanja oružja sa jedne strane i upotrebe oružja sa druge strane. Krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanja oružja je predviđeno u članu 374 KZRK a krivično delo upotreba oružja ili opasnog instrumenta u članu 375 KZRK. Jasno je da je okrivljeni iskoristio oružje da puca u oštećenu stranu. Tačna pravna kvalifikacija je stoga trebalo da bude krivično delo upotreba oružja ili opasnog instrumenta po članu 375 KZRK, umesto krivičnog dela neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja, prema članu 374 KZRK. Međutim, veće neće prekvalifikovati delo kao krivično delo upotreba oružja ili opasnog instrumenta pošto je to na štetu okrivljenog a tužilaštvo nije uložilo žalbu.

Trenutna presuda, za član 374 stav 1, KZRK stoga još uvek stoji, ali uz ispravku da opis krivičnog dela treba da bude "neovlašćeno vlasništvo, kontrola ili posedovanje oružja" bez reči "ili upotreba oružja".

B. Odluka o krivičnoj sankciji

Odbrana osporava utvrđenu kaznu od strane Osnovnog suda, i smatra je nekompatibilnom s previše strogom.

¹ Srzentic Nikola – Ljubisa Lazarevic, Komentar na krivični zakon Srbije, 1995, 5to izdanje, Beograd, član 169.

Veće je pažljivo razmotrilo otežavajuće okolnosti koje je utvrdio Osnovni sud i primedbe odbrane s tim u vezi. Veće nalazi da, suprotno navodima odbrane, Osnovni sud nije dodatno razmotrio iste elemente krivičnog dela za koja je okrivljeni proglašen krivim za utvrđivanje kazne u fazi izricanja presude. Iako član 329, stav 5, KZRK uključuje elemenat smrti, nema drugih elemenata u vezi sa uzrokom ili načinom smrti. Osnovni sud je stoga bio u svojim okvirima da utvrdi da potpuni nemar za vrednost ljudskog života predstavlja otežavajuću okolnost, pošto ova okolnost ne predstavlja element člana 329, stav 5 KZRK. Kada je u pitanju mišljenje Osnovnog suda u vezi sa žrtvovanjem velike vrednosti zbog trivijalne svrhe pribavljanja profita, veće primećuje da je Osnovni sud ukazao na ovo u svetlu hladnokrvne prirode delovanja okrivljenog. Kada je u pitanju razmatranje Osnovnog suda u vezi sa lišavanjem osobe života, veće primećuje da je Osnovni sud ukazao na ovo u svetlu delovanja na takav način bez i najmanjeg prethodnog upozorenja. Hladnokrvno delovanje okrivljenog, kao i nedavanje upozorenja, ne čine elemente člana 329, stav 5, KZRK. Osnovni sud je stoga ponovo ostao u svojim okvirima kada je utvrdio da su ovo otežavajuće okolnosti. Kada je u pitanju kajanje okrivljenog, veće nalazi da imajući u vidu interakciju tokom suđenja, Osnovni sud je u najboljoj poziciji da utvrdi iskrenost prikazanog kajanja od strane okrivljenog. Veće ne nalazi razloge ni osnov da sumnja ili menja procenu Osnovnog suda da se činilo da je pokazano kajanje lažno. Veće je takođe pažljivo razmotrilo olakšavajuće okolnosti okrivljenog i primedbe odbrane s tim u vezi. Osnovni sud se pozvao na jednu olakšavajuću okolnost, naime na činjenicu da okrivljeni nije ranije osuđivan. Osnovni sud nije se bavio ostalim okolnostima. Veće međutim primećuje činjenicu da je okrivljeni dao priznanje u vezi sa delima koja je počinio. Veće takođe uzima u obzir finansijsku i porodičnu situaciju okrivljenog. Kako je gore navedeno, veće međutim ne nalazi olakšavajuće okolnosti u prikazanom kajanju okrivljenog. Dalje, činjenica da je oštećena strana preživela je posledica sreće. Oštećena strana je preživela uprkos radnjama okrivljenog a sigurno ne zbog radnji okrivljenog. Činjenica da je oštećena strana preživela relativno male povrede stoga apsolutno ne može biti olakšavajuća okolnost. Takođe, sama činjenica da se oštećena strana nije pridružila krivičnom postupku ili tražila kompenzaciju ne implicira ništa i ne može se smatrati kao olakšavajuća okolnost.

Nakon razmatranja gore pomenutih okolnosti, veće nalazi da iako se Osnovni sud nije bavio svim olakšavajućim okolnostima u svojoj presudi, ne postoje posebno olakšavajuće okolnosti koje bi ukazivale na to da se svrha kazne može postići izricanjem manje kazne od one koja je izrečena od strane Osnovnog suda. U svetlu gore navedenog veće stoga nalazi da ukupna kazna od 10 (deset) godina zatvora koju je izrekao Osnovni sud nije neproporcionalna i da odlikava adekvatnu kaznu imajući u vidu okolnosti predmeta.

C. Završne primedbe

Apelacioni sud – iz razloga gore objašnjenih – odbacuje žalbu i potvrđuje ožilbeću presudu.

Pisana presuda sa obrazloženjem završena 4. januara 2015.

Predsedavajući sudija

**Hajnalka Veronika Karpati
EULEX sudija**

Član veća

**Abdullah Ahmeti
Kosovski sudija**

Član veća

**Radostin Petrov
EULEX sudija**

Zapisničar

**Alan Vasak
EULEX pravnik**

**Apelacioni sud
Pristina**

PAKR 229/15

30. novembar 2015.